

Observasjon

Sted: Bodø, Barnehage 1.

Tid: 09.00 – 11.00

Dato: 04.02.2016

Egen posisjon: Jeg bevegde meg litt, alt etter hvor de som ble observert oppholdt seg. Prøvde å sette meg mest mulig gjemt.

I dag observerte jeg i den tredje og siste barnehagen. Jeg ble tatt godt imot av de ansatte i barnehagen og fikk spørsmål om hva jeg studerte, hva jeg skulle observere osv. De tok imot meg med åpne armer. Det første som skjer er at barna blir satt til de 2 bordene for å pusle. Barna får selv velge hva slags puslespill de vil ha. En gutt på 2 år, snur seg mot meg og forteller hva han har. Siden jeg skal prøve å vær minst mulig synlig, er voksen ved bordet rask å spørre hva han ville fortelle. De pusler en liten stund og snakker sammen om hva de har og hva de vil pusle med. Noen har ikke språk, men voksen prøver å finne frem svarene på det barnet ønsker, med hell. Etter en stund er det en jente som viser liten interesse for å pusle, da får hun lov til å gå fra bordet og heller ned på gulvet for å leke. Foran meg er det nå 2 barn på gulv og 2 voksne. 1 voksen på hvert bord. En liten jente kommer bort til meg og viser meg en leke hun har. Dette får en av de ansatte med seg og forteller jenta hvilken fin leke hun har. Det kommer en ny voksen inn på avdelingen og hun er rask med å fortelle barna så flinke de er til å leke og hvor fine leker de har. Det er veldig god atmosfære inne på avdelingen. Nå har den ene voksen person gått i garderoben for å hjelpe til med noe. Dermed blir 2 barn sittende alene ved den ene bordet. Det er bare kort stund uten oppmerksomhet, før voksen ved det andre bordet snur seg å spør om alt er bra og om leker fint. Det er en fin lekestund. De aller fleste barna er veldig konsentrert i denne leken. Den voksne lar de få være i fred. Innimellom kommer det mumlinger og kommentarer fra barna, den voksne er rask med å svare.

Døren åpner seg og et barn ankommer barnehagen. Voksen sier hei og ønsker henne velkommen. Nå er det på tide for gutt 1 og få en brødkive. Jeg tror han er den yngste på avdelingen, så han skal vell legges før. Jeg følger med på situasjonen rundt når den voksne gir han brødkive. Hun prater ikke så mye med han. Vær gang han skal ha en ny bit så putter hun den i munnen, uten å spørre om han vil ha mer. Det skal sies at han gaper da, når hun tar brødkiven mot han. Jeg tror grunnen for at det ikke er noe samtale med gutten er at hun har et til barn ved siden av seg som sitter å leker med bukkene bruse puslespill. Hun har hatt en kjempe fin samtale med han om hva bukkene bruse gjør og hvem som er størst, minst osv. Det blir stille en stund, og det går fler og fler barn ut av rommet. Til rommet ved siden av med dukker osv. Den voksne som gir gutt 1 brødkive, sier at jeg bare skal

følge etter om jeg vil. Jeg forteller at jeg blir værende for jeg ønsker å observere situasjon rundt måltid og legging. Hun sier ok og smiler. Gutten ved siden som lekere med bukkene bruse er stille en stund og litt konsentrert. Den voksne begynner å snakke sånn smått med gutt 1 om han vil ha mer brødskiye og mer vann. Hun fortsetter slik til han er ferdig, tørker munnen og lar han få gå å leke.

Jeg beveger meg til rommet der dukkene befinner seg. Her sitter det en voksen jeg enda ikke har observert. Hun er en behagelig og smilende voksen. Sitter på gulvet og leker med barna og ser dem alle. 2 barn sitter ved et bord, en annen i et hjørne og en tredje ved en lekedør. Alle barna prøver å få kontakt med den voksne og hun gir dem oppmerksomhet en etter en. Det virker for meg som at for denne voksne er dette det mest naturlige som finnes. Jeg sitter en stund å bare smiler. Underveis blir noen barn høylytte og prøver å plage hverandre litt, den voksne snakker rolig og tydelig hva de heller skal gjøre og får dem til å forsette med det de holdt på med først. Hun har enormt tiltrekningskraft, positiv og leken dame. Jeg lister meg stille ut og inn på et annet rom med masse puter og en sklie. Her er det 2 voksne tilstede som lar barna få holde på med det de ønsker og gir dem oppmerksomhet når de trenger det. Det blir også i dette rommet litt høylytt og denne voksne gir også beskjed om at det blir vondt i ørene om man snakker så høyt og om de heller skal høre på musikk. Det vil selvfølgelig barna. Hun sette på pelle og barna blir veldig glade. Den voksne synger sammen med og barna er hoppende glad. Nå skal gutten på 1 år få ny bleie før han skal legge seg. Jeg følger etter på stellerom. Den voksne snakker og prater hele tiden underveis under bleieskift. Hun spør om han vil legge seg, tar han med ut og kler på han mer klær. Også her er hun flink med å fortelle hva hun gjør. Legger han ned i voggen og snakker med han samtidig, sier sove godt og lukker igjen voggen.

Jeg går tilbake til avdelingen hvor jeg hører musikk. De har nå samlingsstund og er i full gang med gitarspill og sang. 3 voksne tilstede sammen med barna. De ler og koser seg. Etter de har sunget 3 sanger, leser de eventyret om gullhår. Voksen er flink å inkludere barna underveis hele tiden under eventyret og forteller tydelig hva som skjer. Barna følger med og er oppslukt i eventyret. Når eventyret er slutt, tar pedagogen frem en hånddukke. Hånddukken har et uttrykk som forteller at hun er lei seg. Barna blir spurt om dukken ser trist eller glad ut. Barna svarer trist og alle prøver å uttrykke følelsen. Hun snur dukken og ansiktet viser glad. Barna roper glad og så skal de vise uttrykket glad. Fin måte å avslutte samlingsstunden på. Nå skal fingrene vaskes før måltidet starter. Observasjonen min er snart slutt, men jeg får med meg en god del fra måltidet. Det er 2 bord med ca . 6 barn rundt hvert bord. 1 voksen ved hvert bord. De voksne lar barna få snakke underveis i måltidet, både med hverandre og med de voksne. Det er ingen høylytte situasjoner, kun rolige samtaler om hva de har på brødskiye, hva som skal skje ute etter lunsj og litt generelt. De voksne er for meg kjempe gode lyttere og flink å snakke med barna. Godt å se at det ikke skal være helt

stille med matbordet, men at det går fint å prate underveis.